

Odgovor:

Vložil naj prošnjo na sodnijski odsek banke uprave v Ljubljani.

B. K. v M. V.

Moj sin je potrjen, pa ima roke pokvarjene. Kaj naj storim, da ga rešim?

Odgovor:

Naj gre k uradnemu zdravniku, ta mu da priporočilo in s tistim naj prosim za nadpregled sedaj takoj ali ko bo poklican.

L. S. v L.

Moj sin, star 25 let, je napravil dolg v gostilni in sedaj ga tožijo, plačam pa naj jaz, njegov oče! Ali sem res dolžen?

Odgovor:

Vi niste dolžni plačati iz svojega za sina, ki je polnoleten. Pač pa lahko sodnija odredi, da se na račun sinove dote, ki je še ni dobil, ali njegovega zaslužka doma mora njegov dolg povrniti. Načelo vsakega mora biti, da je dolg, ki ga je naredil treba tudi plačati!

K. J. v Č.

Dosluzil sem vojake, rad bi šel k železnici v službo, kam se naj obrnem?

Odgovor:

Stopite k domačemu postajanačelniku, tam dobite navodila.

M. H. v P.

Imamo skupno mlako. Naš sosed sicer ne brani vode, pač pa brani, da bi mlako čistili. Tako bo voda izginila. Kaj naj napravimo?

Odgovor:

Mlaka je za napajanje v rabi že nad 30 let vsem, sosed ne sme zabraniti, da mlako vzdržujete. Bodite si toliko dobri, pa z lepa celo rečite uredite.

J. N. v K.

Moji sosedi iz sreza Maribor so dobili stroške povrnjene, ker so pokončali šmarnico in zasadili žlahtno trto, mi v ljutomerskem bregu pa ne, kako to?

Odgovor:

Gotovo so oni iz mariborskega sreza preje prosili in so preje dobili. Vložite na banovino ponovno prošnjo, ki jo naj potrdi občina in priporoči sreski načelnik.

M. P. v T.

Po mojem posestvu gre pešpot. Sedaj so začeli voziti, kaj naj storim, da to preprečim?

Odgovor:

Objaviti morate, da to prepovedujete. Napravite ob poti napis: Voziti je po tej stezi prepovedano! Šele potem lahko posameznika pozovete na povrnitev škode.

Št. T. v Str.

Ali sem dolžen plačati bolniške stroške za hčer, staro 31 let, že leta 1926 oddedovano. Poškodovana se je v tovarni.

Odgovor:

Niste dolžni. Pač pa bo v tem slučaju morala plačati njena domača občina. Če pa se je poškodovana v tovarni, je bila vendar zavarovana in mora bolniška blagajna povrniti stroške. Če je pa tovarnar ni zavaroval, ga prijavite na Okrožni urad za zavarovanje delavcev v Ljubljani.

F. K. v V.

Ali je Franc Jožefova grenčica zdravilo zoper golšo v vratu?

Odgovor:

Berite inserat, ki je v Slov. Gospodarju večkrat objavljen.

H. R. v G.

Trije imamo pisano, da po sestri, ki se je poročila, dobimo vsak eno tretjino njene dote, če umrje brez otrok. Umrja je. Dota je znašala 20.000 kron. Koliko dobi vsak dinarjev?

Odgovor:

To je stvar računa. 5000 Din imate vsi trije, eden torej 1666 Din 66 para. Ali je oporoka pravilna in veljavna, pa mi ne moremo vedeti.

A. Z. v Š.

Sosed ima pravico voziti po mojem travniku. Ali pa sme to vsak dan delati?

Odgovor:

Smel pustite ga in se mu smejte, če hoče v tem kljubovati, bo kmalu nehal.

K. J. v M.

Bansko upravo sem prosil za podporo za vzorne hleve, pa nisem nič dobil. Ali se lahko pritožim?

Odgovor:

Pritožiti se ne morete, če dajo, dajo, če ne, pa ne. Bolje je, da ponovite prošnjo in pošljite priporočeno.

J. R. v M.

Sem 19 let star in bi rad šel k vojakom. Ali sem sprejet?

Ne! Najpreje boste vojak, potem, če bo kaj!

J. R. v Z.

Med vojsko mi je žena posastvo prodala. Vsak sva bila polovico lastnika. Ali nisem bil ogoljufan s tem?

Odgovor:

Če ste bili do polovice solastnik, se brez vas ni moglo prepisati na drugega. ako pa sta si svet že preje razdelila, je bil vsak na svojem popolen lastnik. Žena je svoje lastno posestvo lahko prodala. Drugo vprašanje je nečistljivo.

A. B. v H.

Leta 1930 sem izgubil tožbo. Ali se lahko pritožim?

Odgovor:

Ne, je prepozno. Zahtevate lahko obnovitev, pa vas bo silno stalo in najbrže boste zopet izgubili.

A. T. v P.

Čez moje posestvo pelje občinska cesta, ki je 46 let ni nihče uporabljal; zapisana pa je v mapli. Ali lahko občina cesto odpre?

Odgovor:

Lahko: Pa prosite občinski urad, da jo izbrise kot občinsko cesto.

S. J. v L.

Kače slijo v hlev, kaj naj napravim?

Odgovor:

Pobijte jih! Razderite njih ležišča! Držite snago okrog hleva!

J. V. v B.

Kako si izračunam rentni davek?

Odgovor:

Kupite knjižico Kmetijske zveze: Kako si sam izračunam rentni davek: za 2 Din jo dobite.

M. B. v P.

Imam sitnosti z zavarovalnico ...

Odgovor:

Vsa pojasnila o zavarovalnici daje g. Franjo Žebot, Maribor, nanj se obrnite!

F. L. v Zg. R.

Posnemalnik sem vzel za tri dni na polizkušnjo, sedaj pa ga razpečevalec ne vzame nazaj.

Odgovor:

Ali ste v roku treh dni razpečevalca obvestili, da ga pozneje niste več uporabljali, ga niste dolžni plačati. Morda je le tako rekel naročbo pa ste podpisali.

da Koren njive ne da. To je pribito. Z zvijačo jo dobiš prej. Zastonj jo dobiš. Samo pamet, pamet!

Priseči sicer ne bi upal in tvegati duše — ako bi jo še imel, a saj je nima, ko pa jo ima satan z devetimi gorečimi verigami na dno pekla priklenjeno, kakor mu je stari pater kapucin pri spovedi zatrjeval — a zdi se mu, da mu ta misel izpočetka ni bila nič prijetna. In da se je je branil.

A satan je bil vztrajen. Ni odnehal.

»Budalo! Kaj se še pomišljaš in se motoviš od misli do misli, do sklepa pa ne prideš! Pa mu kar obečaj nekaj lepih stotakov zanj. Misliš, da jo bo dal, he? Sam veš, da si prej dušo izkašlja, ko bi dal ped zemlje.«

»Ali kaj naj storim?«

»Vprašaj! Prisili ga!«

»Kako? To povej!«

»Moder pa si, o Matija! Modrijan vseh modrijanov, prav res. Kako? Reci mu kratko: 'Plačaj, kar si dolžan, ali pa mi daj njivo.'«

»Saj mi ni ničesar dolžan.«

»O ti golobček! Ali ima priče, da ti je vrnil? Ima kaj pisanega?«

»Res, prič nima. Zorko je umrl. A take krivice mu vendar ne smem storiti.«

»Ne bodi šleva. Matija! Pa njiva ni vredna?«

Še se je ustavljal. A satan ga ni pustil. Pestil in obdeloval ga je dan na dan, mu svetoval, ga zasmejeval.

»Beda in teslo, ki si Sem na dom bi ti jo prišel ponujati, pa je še ne bi vzel, kaj? 'Morda bi bil greh.' Kaj se hoče s tako mevžo! In misli še, kak moč je!«

Tedaj se je Petek sam razsrdil. Razsrdil nase, razsrdil na zapeljivca, ki ga venomer in brez nehanja bega.

»Pa sem res prava baba, boječal! Ko bi jo res čisto lahko dobil. Saj pisanega Koren nič nima, Zorko je mrtev. Ta edini je vedel, da mi je vrnil. A ta molči, ne bo pričal zoper mene.«

Ko pa je vendar spet okleval, se mu je satan sladkal in laskal kakor zaljubljen fant prevzetnemu dekletu.

»Ali se boš večno za druge ljudi po teh pustih dninah vlekel? Že res: bajto si si postavil, v svojem si. A bajta človeka ne redi. Zemlja, zemlja! In oženil bi se, ako bi bilo kaj polja pri koči, da bi se dalo vsaj za silo živeti. Kdo bo le kaj poskrbel zate, če zbolíš? O, če bi imel ženo, otrokel! Marinovo Liziko bi vzell!«

Vročje je postajalo Matiji. Res, za Marinovo Liziko bi že kaj storil. Le če ga bo marala? Šestintrideset let mu že ie. Liziki dvaindvajset. A to ni taka

meti se morata med seboj; drug mora biti proti drugemu popustljiv in srečna hosta v zakonu!« Žena: »Gospod župnik, saj sem jaz popustljiva; toda ker moj mož noče odnehati, pa še jaz nočem odnehati!«

Zaslužek. Sodnik:

»Torej priznate, da ste tega moža osleparili pri kvartanju?« Povejte, kako ste ga!« Toženec: »Prav! A dobro pazite gospod sodnik, s tem si lahko prisluzite marsikak dinarček!«

Tudi lepa služba. Pri-

šel je Madžar v Karlovi v varih na Češkem v kavarno. Sedel je k mizi, pri kateri je sedel neki gospod ter čital časnik. Ko sta nekaj časa tiho sedela, je